

Αριθμός 1/2017 ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΠΛΗΡΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ- ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Βιολέττα Κυτέα, Ευφρομία Λαμπροπούλου, Ασπασία Καρέλλου, Γεράσιμο Φουρλάνο, Ειρήνη Κιουρτσόγλου-Πετρούλακη, Δήμητρα Μπουρνάκα, Αντιπρόεδρους, Νικόλαο Πάσσο, Χρυσόστομο Ευαγγέλου, Δημήτριο Κράνη, Αντώνιο Ζευγώλη, Εμμανουήλ Κλαδογιάννη, Γεώργιο Σακκά, Χρυσούλα Παρασκευά, Μαρία Γαλάνη-Λεοναρδοπούλου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Πάνο Πετρόπουλο, Ευγενία Προγάκη, Αγγελική Αλειφεροπούλου, Βασίλειο Πέππα, Χαράλαμπο Καλαματιανό, Πηνελόπη Ζωντανού, Αθανάσιο Καγκάνη, Μαρία Κυτήρογλου, Ειρήνη Καλού, Αρτεμισία Παναγιώτου, Χαράλαμπο Μαχάιρα, Απόστολο Παπαγεωργίου, Παναγιώτη Κατσιρούμπα, Χρήστο Βρυνιώτη, Δημήτριο Γεώργα, Δημήτριο Τζούβα, Ιωάννη Μαγγίνα, Δημήτριο Κοκοτίνη, Διονυσία Μπιτζούνη, Γεώργιο Χοϊμέ, Νικήτα Χριστόπουλο, Πέτρο Σαλίχο, Ιωάννη Φιοράκη, Ιωάννη Μπαλιτσάρη-Εισηγητή, Γεώργιο Παπαηλιάδη, Αλεξάνδρα Κακκαβά, Κωστούλα Φλουρητή-Χαλεβίδου, Παρασκευή Καλαϊτζή και Νικόλαο Τσάκο, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε συμβούλιο στο Κατάστημά του στις 21 Ιανουαρίου 2016, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ξένης Δημητρίου-Βασιλοπούλου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα, προκειμένου να αποφανθεί για την αίτηση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, περί αναίρεσως υπέρ του νόμου του υπ' αριθμ. 2595/2015 βουλευμάτος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών και με κατηγορούμενο τον Σ. Χ. του Α., γεν. 14-3-1970 στον Ταύρο Αττικής. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το ως άνω βούλευμά του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτό, και η αναίρεσως Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητεί τώρα την αναίρεση αυτού υπέρ του νόμου, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ' αριθμ.-10-2015 πρόταση και στην με αριθμό και ημερομηνία9-2015 έκθεση αναίρεσως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Σ. Κ. και καταχωρήθηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...2015. Επί της αιτήσεως αυτής παραπέμφθηκε η υπόθεση στην Πλήρη Ποινική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Έπειτα η Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου-

Βασιλοπούλου εισήγαγε για κρίση στην Πλήρη Ποινική Ολομέλεια που συνήλθε σε Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την αριθμ. πρωτ.-10-2015 πρότασή της, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: "Εισάγουμε, στο Δικαστήριό Σας, την υπ' αριθμ. ...2015 αναίρεσή μας υπέρ του νόμου κατά του υπ' αριθμ. 2595/2015 βουλευμάτος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, την οποία ασκήσαμε κατά το άρθρο 483 παρ.3 εδ. β' ΚΠΔ, (όπως η παρ.3 αντικ. με άρθρο 25 παρ.2 του Ν. 3904/2010) και η οποία έχει ως ακολούθως: "ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ...2015 Στην Αθήνα, σήμερα την 29 Σεπτεμβρίου 2015, ημέρα Τρίτη και ώρα 10:00' στο Κατάστημα του Αρείου Πάγου, ενώπιον εμού, της Γραμματέως του Αρείου Πάγου Σ. Κ., εμφανίσθηκε η Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Ξένη Δημητρίου-Βασιλοπούλου και δήλωσε, ότι ζητεί την αναίρεση υπέρ του νόμου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 483§3 εδ. β' του ΚΠΔ (όπως η §3 αυτού αντικ. με άρθρο 25§2 του Ν. 3904/2010), του εκδοθέντος κατά την 2-7-2015 υπ' αριθμ. 2595/2015 βουλευμάτος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το οποίο ακυρώθηκε η κατά την προδικασία λήψη βιολογικού υλικού, για προσδιορισμό γενετικού τύπου - εξέταση DNA, που αφορά τον κατηγορούμενο Σ. Χ. του Α., η οποία έλαβε χώρα την 2-6-2015 και ώρα 17:10' , συνταχθέντος του υπό την ίδια ημερομηνία πρωτοκόλλου και διατάχθηκε, αφενός μεν η επανάληψη λήψης βιολογικού υλικού, για προσδιορισμό γενετικού υλικού - εξέταση DNA - του ανωτέρω κατηγορουμένου και αφετέρου η καταστροφή του ήδη ληφθέντος δείγματος βιολογικού υλικού του τελευταίου, εκθέτοντας τα ακόλουθα : Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 483 § 3 Κ.Π.Δ., όπως αντικ. με άρθρο 25 § 2 του Ν.3904/2010: Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλευμάτος με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου , μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του Βουλευμάτος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων. Επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 170 § 1 ΚΠΔ, η ακυρότητα μιας πράξης ή ενός εγγράφου της ποινικής διαδικασίας επέρχεται μόνο όταν αυτό ορίζεται ρητά στο νόμο. Κατά το άρθρο 171 § 1 ΚΠΔ (όπως αυτό τροπ. με τα άρθρα 8 § 8 του Ν. 1941/1991 και 11 § 2 του Ν. 3904/2010), ακυρότητα που λαμβάνεται και αυτεπαγγέλτως υπόψη από το δικαστήριο σε

κάθε στάδιο της διαδικασίας και στον Άρειο Πάγο ακόμη προκαλείται: Αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που καθορίζουν: α) τη σύνθεση του δικαστηρίου, σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις του οργανισμού δικαστηρίων και του νόμου περί μικτών ορκωτών δικαστηρίων για ακυρότητα εξαιτίας κακής σύνθεσής του, β) την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον εισαγγελέα και την υποχρεωτική συμμετοχή του στη διαδικασία στο ακροατήριο και σε πράξεις της προδικασίας που ορίζονται στο νόμο, γ) την αναστολή της ποινικής δίωξης σε όσες περιπτώσεις την επιβάλλει υποχρεωτικά ο νόμος, δ) την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται από το νόμο, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την πρόσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 173 §5 1 και 2 ΚΠΔ, κάθε σχετική ακυρότητα μπορεί να προταθεί από τον εισαγγελέα ή από το διάδικο που έχει συμφέρον. Αν η σχετική ακυρότητα αναφέρεται σε πράξη της προδικασίας, πρέπει να προταθεί έως το τέλος της, αν αναφέρεται σε πράξη της διαδικασίας στο ακροατήριο, κύριας ή προπαρασκευαστικής, πρέπει να προταθεί οσώτου εκδοθεί για την κατηγορία οριστική απόφαση σε τελευταίο βαθμό. Από τις απόλυτες ακυρότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 171, όσες αναφέρονται σε πράξεις της προδικασίας μπορούν να προτείνονται οσώτου γίνεται αμετάκλητη η παραπομπή στο ακροατήριο. Κατά το άρθρο 175 ΚΠΔ, η ακυρότητα μιας πράξης καθιστά άκυρες και τις εξαρτημένες από αυτήν μεταγενέστερες πράξεις της ποινικής διαδικασίας. Ο δικαστής μπορεί να κηρύξει άκυρες και πράξεις σύγχρονες ή προγενέστερες, μόνο όταν είναι συναφείς με εκείνη που ακυρώθηκε. Κατά το άρθρο 176 §5 1 και 2α' ΚΠΔ, αρμόδιο να κηρύξει την ακυρότητα των πράξεων της προδικασίας είναι το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο κηρύσσοντας την ακυρότητα διατάσσει την επανάληψη των άκυρων πράξεων αν το κρίνει αναγκαίο και εφικτό. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 200Α του ΚΠΔ (όπως αυτό προστέθηκε, με το άρθρο 5 του Ν. 2928/2001 και εν συνεχεία, τροποποιήθηκε, κατά σειρά, με τα άρθρα 42 § 3 του Ν. 3251/2004, 12 § 3 στοιχ. α' , β' και γ' του Ν. 3783/2009, 7 § 1 του Ν. 4274/2015 και 19 §5 1, 2 και 3 του Ν. 4322/2015) : 1. Όταν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελείσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με

ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι διοικητικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέως (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεια του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. 2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμα της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό. Αυτό έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συστίθεται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, εποπτευόμενο από τον εισαγγελικό λειτουργό του άρθρου 4 του Ν. 2265/1994, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλευμάτος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσεως της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παράγραφοι 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με σταυτοποιήτα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στη διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εποπτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών. 3. Η κατά την παράγραφο 2 καταστροφή του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων γίνεται παρουσία του δικαστικού

λειτουργού που εποπτεύει το αρχείο. Στην καταστροφή καλείται να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό. 4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις DNA στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παραγράφου 2. Εξάλλου σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 183 του ΚΠΔ : Αν απαιτούνται ειδικές γνώσεις ορισμένης επιστήμης ή τέχνης για να γίνει ακριβής διάγνωση και κρίση κάποιου γεγονότος, οι ανακριτικοί υπάλληλοι, ή το δικαστήριο μπορούν αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση κάποιου διαδίκου ή του εισαγγελέα να διατάξουν πραγματογνωμοσύνη. Σύμφωνα, δε, με τις διατάξεις του άρθρου 204 § 1 του ΚΠΔ : 1. Όταν γίνεται ανάκριση για κακούργημα, εκείνος που ενεργεί την ανάκριση και διορίζει πραγματογνώμονες γνωστοποιεί συγχρόνως το διορισμό στον κατηγορούμενο, στον πολιτικώς ενάγοντα και στον αστικώς υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 192. Αυτοί, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται από εκείνον που ενεργεί την ανάκριση, μπορούν να διορίσουν με δικές τους δαπάνες τεχνικό σύμβουλο, που επιλέγεται μεταξύ όσων έχουν την ικανότητα να διοριστούν σύμφωνα με το νόμο πραγματογνώμονες στην συγκεκριμένη περίπτωση. Εκείνοι που έκαναν το διορισμό οφείλουν να ειδοποιήσουν εγγράφως αυτόν που διέταξε την πραγματογνωμοσύνη για το διορισμό του τεχνικού συμβούλου. Η διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης δεν εμποδίζεται από τη μη εμπρόθεσμη άσκηση του παραπάνω δικαιώματος. Από τις προπαρατεθείσες - ισχύουσες, σήμερα - διατάξεις του άρθρου 200Α του ΚΠΔ και τη σύγκριση του περιεχομένου αυτών, με το περιεχόμενο εκείνων, που ίσχυαν και ρύθμιζαν το ζήτημα της ανάλυσης DNA, κατά το παρελθόν, συνάγονται τα ακόλουθα: Η ανάλυση DNA στην ποινική δίκη εισήχθη στο δικονομικό μας σύστημα, με το άρθρο 5 του Ν. 2928/2001 ("Τροποποίηση διατάξεων του ΠΚ και του ΚΠΔ και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων"), το οποίο προσέθεσε άρθρο 200Α στον ΚΠΔ. Με βάση την εισηγητική έκθεση του Ν. 2928/2001, αλλά και τη συστηματική ένταξη των διατάξεων του σχετικού άρθρου 200Α, στο τρίτο κεφάλαιο του ΚΠΔ, που φέρει τον τίτλο "Πραγματογνώμονες και τεχνικοί σύμβουλοι" (μετά τα άρθρα 188 και 200 του ΚΠΔ), δεν καταλείπεται, σήμερα, ουδεμία αμφιβολία, ότι η κατ' άρθρο 200Α ΚΠΔ ανάλυση DNA συνιστά (σύγχρονη) μορφή πραγματογνωμοσύνης και παράλληλα,

σύνθετη διαδικαστική - ανακριτική πράξη, διακρινόμενη στις επιμέρους διαδικαστικές - ανακριτικές πράξεις της συλλογής του βιολογικού υλικού και στη συνέχεια της αποκωδικοποίησης των ενσωματωμένων σ' αυτό δεδομένων με τη βοήθεια ειδικής εργαστηριακής εξέτασης (βλ. Γνωμ. ΕισΑΠ 16/2011 ΠοινΔικ 2013, σελ. 33, Γνωμ. ΕισΑΠ 15/2011 ΠοινΔικ 2011, σελ. 1229, Α. Μαργαρίτη "Ανάλυση DNA στην ποινική δίκη", έκδ. 2014, σελ. 79, 110). Κατά την αιτιολογική έκθεση του Ν. 2928/2001, η εξέταση DNA, που αποκαλείται "ηλεκτρονικό δακτυλικό αποτύπωμα", υπό την προϋπόθεση, ότι με αυτήν δεν θα καταγράφονται άλλα δεδομένα, πέραν αυτών που είναι απαραίτητα για τη διαπίστωση της ταυτότητας του προσώπου, δεν θίγει, στον πυρήνα της, την προσωπικότητα του ατόμου και είναι συνταγματικά αποδεκτή, εφόσον είναι απολύτως αναγκαία, για αντεγκληματικούς σκοπούς. Η ρύθμιση της ανάλυσης DNA βασίσθηκε στη Σύμβαση κατά του Οργανωμένου Διεθνούς Εγκλήματος, που υπογράφηκε τον Δεκέμβριο του έτους 2000, στο Παλέρμιο της Ιταλίας, υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε., καθώς και σε Σχέδια Κοινής Δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, αλλά κατά βάση (Βασίσθηκε) στην υπ' αριθμ. 15/12-2-2001 Γνωμοδότηση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης (βλ. Α. Μαργαρίτη "Κώδικας Ποινικής Δικονομίας Ερμηνεία κατ' άρθρο", υπό το άρθρο 200Α ΚΠΔ). Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 §§ 1 και 2 του ΠΔ 14/2001 (όπως αυτό τροπ. με τα άρθρα 1 § 2 του ΠΔ 223/2003 και 1 § 1, 2 και 3 του ΠΔ 9/2012), η Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών είναι η εθνική εγκληματολογική Υπηρεσία της χώρας και έχει ως Αποστολή: α) γ) τη διερεύνηση του τόπου τέλεσης εγκλημάτων, την περισυλλογή και αξιοποίηση των ιχνών και πειστηρίων με τη χρησιμοποίηση σύγχρονου επιστημονικοτεχνικού εξοπλισμού και την εφαρμογή επιστημονικών και τεχνικών μεθόδων, ζ) την τήρηση των εθνικών αρχείων γενετικών τύπων (DNA) και δακτυλικών αποτυπωμάτων και την εξασφάλιση της ανταλλαγής δεδομένων και πληροφοριών στο πλαίσιο της διασυνοριακής συνεργασίας ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος σύμφωνα με τις αποφάσεις 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23-6-2008 και 2008/616/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23-6-2008 (CL 210/6-8-2008) Η Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών διαρθρώνεται ως ακολούθως : α) Υποδιεύθυνση Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων Η Υποδιεύθυνση Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και

Αναλύσεων διαρθρώνεται στα ακόλουθα τμήματα: α) Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας, β) Τμήμα Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών, γ) Τμήμα Εθνικού Αρχείου Δεδομένων Γενετικών Τύπων, δ) Τμήμα Επιστημονικής Υποστήριξης. Στο Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας, το οποίο εξασφαλίζει τη διοικητική υποστήριξη της ως άνω Υποδιεύθυνσης, λειτουργούν : α) Γραφείο Γραμματειακής Υποστήριξης β) Γραφείο Παραλαβής και Διαχείρισης Βιολογικών Υλικών, το οποίο είναι αρμόδιο για: αα) την παραλαβή, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες, των προς εξέταση ιχνών, αντικειμένων, πειστηρίων και βιολογικών υλικών ατόμων, τον χαρακτηρισμό των δειγμάτων ως κατάλληλων ή ακατάλληλων, την επιστροφή των ακατάλληλων στην αποστέλλουσα αρχή και την προώθηση των κατάλληλων στα αρμόδια Τμήματα. Κάθε βιολογικό υλικό που παραλαμβάνεται κατά τα ανωτέρω αποτελεί αυτοτελή υπόθεση για την οποία ενεργείται εγγραφή σε ειδικό πρωτόκολλο με μοναδικό αλφαριθμητικό κωδικό. Ο ίδιος κωδικός τοποθετείται και επί του υπό ανάλυση υλικού και συνοδεύει αυτό μέχρι τη διεκπεραίωση της υπόθεσης, γγ) την παραλαβή των δειγμάτων βιολογικού υλικού που προέρχονται από άτομα και προορίζονται για το Τμήμα Εθνικού Αρχείου Δεδομένων Γενετικών Τύπων.... Στο Τμήμα Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών λειτουργούν τα ακόλουθα εργαστήρια: α) Εργαστήριο Ανάλυσης D.N.A. Ιχνών - Πειστηρίων το οποίο διενεργεί αναλύσεις πυρηνικού και μιτοχονδριακού Δεοξυριβονουκλεϊκού Οξέος (DNA) που προέρχεται από δείγματα βιολογικών υλικών, επί ιχνών, αντικειμένων και πειστηρίων Σε αυτό λειτουργεί Εργαστήριο Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών Ατόμων, το οποίο ελέγχει την καταλληλότητα των δειγμάτων βιολογικών υλικών που παραλαμβάνει, τα καταγράφει και μεριμνά για την ασφαλή φύλαξη τους σε κατάλληλους αποθηκευτικούς χώρους. Επίσης, ενεργεί όλες τις απαραίτητες εργαστηριακές αναλύσεις Δεοξυριβονουκλεϊκού Οξέος που προέρχεται από βιολογικά υλικά ατόμων, προκειμένου να συγκριθούν με τα ευρήματα του Τμήματος Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών. Η λήψη του βιολογικού υλικού πραγματοποιείται από την Υπηρεσία που διενεργεί την προανάκριση σύμφωνα με τις οδηγίες της Υποδιεύθυνσης Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων..... Από τις ανωτέρω διατάξεις, συνάγεται, ότι, πραγματογνωμοσύνη, υπό την έννοια της ανακριτικής εκείνης πράξης, η οποία είναι αναγκαία, σε περίπτωση που απαιτούνται ειδικές γνώσεις ορισμένης επιστήμης ή τέχνης, για την ακριβή διάγνωση και κρίση κάποιου

γεγονότος (άρθρο 183 ΚΠΔ), συνιστά, μόνο η επί μέρους ανακριτική πράξη της ανάλυσης - και όχι και αυτή της λήψης - γενετικού υλικού, προς ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA), αφού είναι σαφές, ότι, για την πραγμάτωση της τελευταίας (της λήψης γενετικού υλικού), η οποία, όπως είναι γνωστό, είναι απλούστατη στη διαδικασία της, εξαντλούμενη στη λήψη δια βιολογικού υλικού, στελεχίου παριακού επιχρίσματος του εξεταζόμενου προσώπου, δεν απαιτούνται οποιοσδήποτε ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης, σε αντίθεση, βεβαίως, προς την επί μέρους ανακριτική πράξη της ανάλυσης του DNA, για την οποία, πράγματι, απαιτούνται ειδικές γνώσεις βιολογίας και βιοχημείας. Άλλωστε, σύμφωνα και με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 204 του ΚΠΔ, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 200Α του ΚΠΔ, υποχρέωση του ανακριτή ή ανακριτικού υπαλλήλου προς γνωστοποίηση του διορισμού πραγματογνώμονων στον κατηγορούμενο, στον πολιτικώς ενάγοντα και στον αστικώς υπεύθυνο υφίσταται, μόνο σε περίπτωση διορισμού εκ μέρους του πραγματογνώμονα, κατεχόντων τις αναγκαίες για τη διερεύνηση της υπόθεσης ειδικές επιστημονικές γνώσεις, οπότε - και μόνο - ανακύπτει η ανάγκη και το δικαίωμα των ανωτέρω διαδίκων να ορίσουν τεχνικό σύμβουλο, δικαιούμενο, κατά τις διατάξεις των άρθρων 207 και 208 του ΚΠΔ, να παρίσταται, κατά τις εργασίες των διορισθέντων πραγματογνώμονων και να συντάσσει έκθεση με τις γραπτές παρατηρήσεις του για την πραγματογνωμοσύνη, που έλαβε χώρα. Σε διαφορετική περίπτωση, αν, δηλαδή, δεχθεί κανείς, ότι συνιστά πραγματογνωμοσύνη, κατά την έννοια των άρθρων 200Α και 183 του ΚΠΔ και η επί μέρους ανακριτική πράξη της λήψης γενετικού υλικού πρέπει να επισημανθεί, ότι, τότε, εν τοις πράγμασι, καταλύεται το δικαίωμα των ενεργούντων αυτεπάγγελτη προανάκριση (κατ' άρθρο 243 § 2 ΚΠΔ) προανακριτικών υπαλλήλων, οι οποίοι προβαίνουν, κατόπιν σχετικής εισαγγελικής εντολής, στη λήψη γενετικού υλικού από κάποιον ύποπτο, να προσαγάγουν τον τελευταίο με την αυτόφωρη διαδικασία ενώπιον του αρμοδίου Εισαγγελέα, αφού, μέχρι την παρέλευση της τασσόμενης από τον ανακριτή ή ανακριτικό υπάλληλο στον ύποπτο προθεσμίας, προς διορισμό τεχνικού συμβούλου και χωρίς, μάλιστα, τον συνυπολογισμό του αναγκαίως απαιτούμενου χρόνου για τη λήψη και την ανάλυση του κρίσιμου γενετικού υλικού, οι ερευνώμενες αξιόποινες πράξεις θα έχουν απωλέσει τον χαρακτήρα τους ως αυτοφώρων, αφού θα έχει παρέλθει η οριζόμενη, από τις διατάξεις του άρθρου 242 του ΚΠΔ, προθεσμία του αυτοφώρου,

συνέπεια, η οποία, βέβαια, κείται εκτός των σκοπών του νομοθέτη του Ν. 4322/2015, με τον οποίο, κατά τα ανωτέρω, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 200Α του ΚΠΔ. Τέλος, περίπτωση ασφαλισμένης ερμηνείας ουσιαστικής ποινικής διάταξης, που ιδρύει λόγο αναιρέσεως κατά το άρθρο 484 παρ.1 στοιχ. β' του Κ.Π.Δ., υπάρχει όταν το δικαστικό συμβούλιο αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ασφαλισμένη δε εφαρμογή όταν το δικαστικό συμβούλιο δεν υπάγει ορθώς τα πραγματικά περιστατικά που δέχεται ότι αποδείχθηκαν, στην εφαρμοσθείσα διάταξη. Περίπτωση ασφαλισμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης, υπάρχει και όταν η παραβίαση αυτής γίνεται εκ πλάγιου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμά του έχουν εμφολοχωρήσει ασάφειες, αντιφράσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος από τον Άρειο Πάγο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε το βούλευμα δεν έχει νόμιμη βάση. Εν προκειμένω, όπως συνάγεται, από το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων της σχηματισθείσας δικαιοφασίας, η Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας (Δ.Α.Ε.Ε.Β.) -1° Τμήμα Αντιμετώπισης Εσωτερικής Τρομοκρατίας του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ., ενεργώντας αυτεπάγγελτη προανάκριση, κατ' άρθρο 243 § 2 ΚΠΔ, την 29/5/2015, συνέλαβε, επ' αυτοφώρω, τους Σ. Χ. του Α. και Γ. Τ. του Γ., τους οποίους και προσήγαγε, συνοδεία, με την κατ' αυτών σχηματισθείσα δικογραφία αυτεπάγγελτης προανάκρισης και το σχετικό υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου .../30-5-2015 διαβιβαστικό έγγραφο της ενώπιον του αρμοδίου Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών. Μετά ταύτα, σχηματίστηκε η υπό στοιχεία ΑΒΜ : ... ποινική δικογραφία, αφού ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος των κατηγορουμένων Σ. Χ. του Α., Γ. Τ. του Γ., Γ. Π. και άλλων, αγνώστων δραστών, για : 1) διακεκριμένη περίπτωση κατοχής όπλων και οπλοφορίας, κατά συναυτουργία και κατά μονάδα, άπαξ και κατ' εξακολούθηση, κατά συρροή, 2) κατοχή όπλων και πυρομαχικών, κατά συναυτουργία και κατά συρροή, 3) πλαστογραφία μετά χρήσεως και μη, κατ' εξακολούθηση και κατά συναυτουργία, 4) διακεκριμένη περίπτωση κλοπής, που τελέσθηκε από δύο ή περισσότερους δράστες, που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν ληστείες και κλοπές, κατ' επάγγελμα και κατ' εξακολούθηση, 5) ληστεία κατά συρροή και κατά συναυτουργία, από υπαιτίους που ενήργησαν με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και μη ή έφεραν πολεμικό τυφέκιο και μη, 6) παράνομη οπλοφορία κατ' εξακολούθηση, 7) αρπαγή κατά συναυτουργία και κατά συρροή, 8) διακεκριμένη

φθορά πράγματος κατά συναυτουργία, που έγινε με φωτιά, κατ' εξακολούθηση, τετελεσμένη και σε απόπειρα, 9) ψευδή ανώμοτη κατάθεση, 10) συμμορία, και 11) παράβαση των άρθρων 1, 3, 22§1α του Ν. 1599/1986 - 216§ 1 ΠΚ, κατά συναυτουργία και αυτή διαβιβάστηκε με παραγγελία, για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης στον Ανακριτή του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Κατά τη διάρκεια της κύριας ανάκρισης, επί της εν λόγω υπόθεσης, ο Ανακριτής του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών, με την υπ' αριθμ. ...-6-2015 διάταξη του, εκδοθείσα, κατ' άρθρο 200Α § 1 του ΚΠΔ (όπως αυτό προστέθηκε, με το άρθρο 5 του Ν. 2928/2001 και εν συνεχεία, τροποποιήθηκε, κατά σειρά, με τα άρθρα 42 § 3 του Ν. 3251/2004, 12 § 3 στοιχ. α' , β' και γ' του Ν. 3783/2009, 7 § 1 του Ν. 4274/2015 και 19 § 1, 2 και 3 του Ν. 4322/2015), διέταξε τη λήψη γενετικού υλικού των - εκ των κατηγορουμένων - συλληφθέντων, Σ. Χ. του Α. και Γ. Τ. του Γ., προς ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA), από τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών (Υποδιεύθυνση Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων - Τμήμα Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών) του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ. και τη σύγκριση αυτού, με το γενετικό υλικό, για το οποίο είχαν συνταχθεί οι υπ' αριθμό πρωτοκόλλου ... /15-9-2014, ... /23-8-2013, ... /30-9-2013, ... /9-10-2014 και ... /11-7-2014 εκθέσεις εργαστηριακής εξέτασης της ίδιας υπηρεσίας, συντασσόμενων σχετικών εκθέσεων εργαστηριακής εξέτασης, τάσσοντας προθεσμία σαράντα οκτώ (48) ωρών, στους ανωτέρω κατηγορουμένους, αρχόμενη, από την κοινοποίηση, σ' αυτούς, της ανωτέρω διάταξης, προς τυχόν διορισμό τεχνικού συμβούλου, κατά τα άρθρα 204 επ. του ΚΠΔ. Η λήψη γενετικού υλικού των - εκ των κατηγορουμένων - Σ. Χ. του Α. και Γ. Τ. του Γ., έλαβε χώρα, την 2/6/2015 και ώρες 17.10' και 17.35' , αντίστοιχα, από προανακριτικούς υπαλλήλους της Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ. (βλ. τα συνταχθέντα, από 2/6/2015, αντίστοιχα πρωτόκολλα λήψης βιολογικού υλικού, για προσδιορισμό γενετικού τύπου - εξέταση DNA), στους οποίους ο ανωτέρω Ανακριτής, προηγουμένως, με την υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου ...-6-2015 (προγενέστερη εκκίνηση, που αφορούσε τη λήψη γενετικού υλικού των κατηγορουμένων) διάταξη του, είχε αναθέσει, νόμιμα, κατ' άρθρο 249 § 3 ΚΠΔ, μεταξύ άλλων και τη διενέργεια οποιασδήποτε άλλης ανακριτικής πράξης, αναγκαίας, για την πληρέστερη διερεύνηση της σχετικής υπόθεσης. Ακολούθως, ο εκ των ανωτέρω κατηγορουμένων Γ. Τ. του Γ. με την

από 3/6/2015 αίτηση του, την οποία υπέβαλε, προς τον ενεργούντα την κύρια ανάκριση Ανακριτή του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών προέβαλε, ότι η ανωτέρω λήψη γενετικού υλικού, από τον ίδιο, η οποία διατάχθηκε, με την υπ' αριθμ. ...-6-2015 διάταξη του ανωτέρω Ανακριτή, προς ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA), παρανόμως, έλαβε χώρα, κατά την προαναφερόμενη ημερομηνία και ώρα (2/6/2015 και ώρα 17.35'), αφού, τότε, δεν είχε παρέλθει, ακόμη, η σαρανταοκτώωρη προθεσμία, που είχε ταχθεί, σ' αυτόν, με την ανωτέρω ανακριτική διάταξη, προκειμένου να διορίσει, εφόσον το επιθυμούσε, τεχνικό σύμβουλο, όπως και πράγματι έπραξε με την από 3/6/2015 σχετική δήλωσή του προς τον ίδιο ανωτέρω Ανακριτή. Επιπρόσθετα, ο ανωτέρω κατηγορούμενος, με την ίδια, από 3/6/2015, αίτησή του προς τον ανωτέρω Ανακριτή, ζήτησε κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου της αίτησής του, αφενός μεν, την κήρυξη της ακυρότητας της από 2/6/2015, ανακριτικής πράξης λήψης του γενετικού υλικού του, τη μη περαιτέρω επεξεργασία και την καταστροφή τόσο του ληφθέντος γενετικού υλικού του όσο και κάθε αρχείου και εγγράφου, που αποτελούσε προϊόν ανάλυσης αυτού και αφετέρου την λήψη εκ νέου γενετικού υλικού του, με την παρουσία του διορισθέντος τεχνικού συμβούλου του και την ανάθεση διενέργειας της πραγματογνωμοσύνης επί αυτού σε ανεξάρτητο πανεπιστημιακό εργαστήριο. Η ανωτέρω αίτηση, αν και εκ παραδρομής υποβλήθηκε προς τον διενεργούντα την κύρια ανάκριση Ανακριτή του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών, κριθείσα, ορθώς, ως ένσταση απόλυτης ακυρότητας πράξης της προδικασίας και δη αυτής της λήψης γενετικού υλικού του κατηγορουμένου, λόγω μη τήρησης των διατάξεων του άρθρου 200Α του ΚΠΔ, που αναφέρεται στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται από το νόμο, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την πρόσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (άρθρο 171 §1 περ. δ' ΚΠΔ), εισήχθη, με πρόταση του αρμοδίου Εισαγγελέα Πρωτ/κών Αθηνών, στο αρμόδιο, κατ' άρθρο 176 § 1 του ΚΠΔ, Συμβούλιο Πλημ/κών Αθηνών. Μετά ταύτα, το Συμβούλιο Πλημ/κών Αθηνών, κρίνοντας, κατ' άρθρο 307 περ. β' ΚΠΔ, επί της κατά τα ανωτέρω προβληθείσας ενστάσεως ακυρότητας πράξεως της προδικασίας, με το εκδοθέν κατά την 17-6-2015 υπ' αριθμ. 2367/2015 βούλευμά του δέχθηκε, με καθολική αναφορά στην υποβληθείσα προς αυτό εισαγγελική πρόταση, ότι παρανόμως λήφθηκε την 2/6/2015 και ώρα 17.35' ,

γενετικό υλικό του κατηγορουμένου, Γ. Τ. του Γ., αφού μέχρι τότε δεν είχε παρέλθει η ταχθείσα, σ' αυτόν, με την υπ' αριθμ. ...-6-2015 Διάταξη του Ανακριτή του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών, 48ωρη προθεσμία, προκειμένου - εφόσον το επιθυμούσε - να διορίσει τεχνικό σύμβουλο και ακολούθως, κρίνοντας, δεκτή, την από 3/6/2015 υποβληθείσα ένσταση του ανωτέρω κατηγορουμένου περί ακυρότητας της κατά την προδικασία λήψης γενετικού υλικού αυτού προς ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA), ακύρωσε την κατά την ανωτέρω ημέρα και ώρα λήψη γενετικού υλικού αυτού και διέταξε αφενός μεν την επανάληψη λήψης γενετικού υλικού και αφετέρου την καταστροφή του ήδη ληφθέντος δείγματος βιολογικού υλικού του ανωτέρω κατηγορουμένου. Ακολούθως, ο διενεργών την κύρια ανάκριση, επί της εν λόγω ποινικής υποθέσεως, Ανακριτής του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών, λαμβάνοντας γνώση της έκδοσης του υπ' αριθμό 2367/2015 βουλεύματος του Συμβούλου Πλημμελειοδικών Αθηνών και των διαληφθέντων, σ' αυτό, συνέταξε και απέστειλε προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου .../22-6-2015 έγγραφο του, στο οποίο διέλαβε τα εξής: "λόγω της έκδοσης του με αριθμό 2367/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το οποίο ακυρώθηκε (απόλυτη ακυρότητα, η οποία πλήττει τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου) η λήψη βιολογικού υλικού για προσδιορισμό γενετικού τύπου - εξέταση DNA (με βάση τη με αριθμό ...-6-2015 διάταξη μας), η οποία έλαβε χώρα την 2-6-2015 και ώρα 17.35 ως προς τον κατηγορούμενο, Γ. Τ. Γ., σας διαβιβάζουμε αυτεπάγγελτως με τον αριθμό ... δικογραφία, προκειμένου να κριθεί το ίδιο ζήτημα και ως προς τον κατηγορούμενο, Σ. Χ. του Α., από τον οποίο λήφθηκε επίσης βιολογικό υλικό, κατά την ίδια ημερομηνία, αλλά εκείνος δεν υπέβαλε σχετική ένσταση ακυρότητας και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες." Μετά ταύτα, η Εισαγγελέας Πλημ/κών Αθηνών, με την, από 30-6-2015, πρότασή της, εισήγαγε, ως όφειλε, το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου .../22-6-2015 έγγραφο του Ανακριτή του 33ου Τακτικού Τμήματος Πρωτοδικείου Αθηνών, προς το Συμβούλιο Πλημ/κών Αθηνών, το οποίο, ακολούθως, με καθολική αναφορά στην υποβληθείσα, προς αυτό, σχετική εισαγγελική πρόταση, εξέδωσε, την 2-7-2015, το αναρριβαλλόμενο, υπέρ του νόμου, υπ' αριθμό 2595/2015 βούλευμά του, με το οποίο (προφανώς, υπολαμβάνοντας, ασφαλισμένα, ως αμετάκλητα δεδομένη, την κατά τα ανωτέρω εφαρμοσθείσα, με το υπ' αριθμό

ονοματεπώνυμο τους στον εισαγγελέα και στους διαδίκους, εκτός αν αυτό είναι αδύνατο (όπως όταν ο διάδικος είναι ανώνυμος διαμονής ή διαμένει στην αλλοδαπή, χωρίς να έχει διορίσει αντίκλητο του), ή αν συντρέχει περίπτωση που επιβάλλεται η άμεση ενέργεια της πραγματογνωμοσύνης, καθώς και στην περίπτωση του άρθρου 187 του ίδιου Κώδικα, που αναφέρεται σε εξαιρετικά επειγούσες περιπτώσεις της προκαταρκτικής πραγματογνωμοσύνης, όταν δεν είναι δυνατό να διορισθεί τακτικός πραγματογνώμονας. Η γνωστοποίηση αυτή απαιτείται για να μporέσει ο διάδικος, κατά τους ορισμούς των άρθρων 191 και 192 του ΚΠΔ, να ασκήσει το δικαίωμα εξαιρέσεως του πραγματογνώμονα και επί πλέον, σύμφωνα με το άρθρο 204 παρ. 1 του αυτού Κώδικος, να προβεί στον διορισμό τεχνικού συμβούλου. Η παράλειψη της γνωστοποίησης αυτής στον κατηγορούμενο, αναγόμενη στην υπεράσπισή του και στην άσκηση των συναφών δικαιωμάτων του, που του παρέχονται από το νόμο, επιφέρει, κατά το άρθρο 171 παρ.1 περ. Δ' του ΚΠΔ, απόλυτη ακυρότητα, που ιδρύει λόγο αναιρέσεως του βουλεύματος ή της αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 484 παρ. 1 περ. α' ή 510 παρ. 1 περ. Α' του ΚΠΔ, αναλόγως.- Εξ άλλου, με το άρθρο 200 Α του ΚΠΔ, που προστέθηκε με το άρθρ. 5 του ν.2928/2001 (ΦΕΚ Α 141/27-6-2001), τροποποιήθηκε στην συνέχεια με τα άρθρα 42 παρ. 3 του ν.3251/2004 (ΦΕΚ Α 127/9-7-2004), 12 παρ. 3 εδ. α', β' και γ' του ν.3783/2009 (ΦΕΚ Α 136/7.8.2009), 7 παρ. 1 του ν.4274/2015 (ΦΕΚ Α 147/14.7.2014) και 19 παρ. 1, 2 και 3 του ν.4322/2015 (ΦΕΚ Α 42/27.4.2015) και ίσχυε κατά την 2-6-2015, που εκδόθηκε η υπ' αριθμ. ...015 διάταξη του 33ου Τακτικού Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αθηνών, με την οποίαν διατάχθηκε και έλαβε χώρα, κατά την αυτή ημερομηνία, η ακυρωθείσα με το αναιρεσιβαλλόμενο βούλευμα ανακριτική πράξη της λήψεως γενετικού υλικού, ορίζεται ότι: "1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι δικαστικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid -DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπειά του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι

απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. 2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμα της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό. Αυτό έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. "Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συστατάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, υποπευδόμενο από τον εισαγγελικό λειτουργό του άρθρου 4 του Ν. 2265/1994, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσεως της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παράγραφοι 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με σταυτοποιήτα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στη διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εμποτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών. "3. Η κατά την παράγραφο 2 καταστροφή του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων γίνεται παρουσία του δικαστικού λειτουργού που εποπτεύει το αρχείο. Στην καταστροφή καλείται να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό. 4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις DNA στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παραγράφου 2." - Με την διάταξη αυτή, κατά την αιτιολογική έκθεση του εισαγγελικού της ν.2928/2001, εισήχθη στην ελληνική ποινική νομοθεσία η εξέταση του DNA ως ένα είδος πραγματογνωμοσύνης, που ήδη, εφ'

όσον διαταχθεί αρμοδίως, είναι υποχρεωτική κατά την ρύθμιση του άρθρου 183 του ΚΠΔ, υπό την έννοια ότι δεν απαιτείται πλέον η συναίνεση του εξεταζόμενου για την διενέργειά της. Πριν από την, ως άνω, αντικατάστασή της από το άρθρο 19 παρ. 1 του ν.4322/2015, η ισχύς του οποίου, κατά το άρθρο 21 του νόμου αυτού, άρχισε, από την δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 27-4-2015 (ΦΕΚ Α 42/27-4-2015), με την πρώτη παράγραφο της διατάξεως του άρθρου αυτού (200 Α του ΚΠΔ), όπως ίσχυε μετά τις τροποποιήσεις της με τα άρθρα 42 παρ. 3 του ν.3251/2004 και 12 παρ. 3 εδ. α' του ν.3783/2009, οριζόταν ότι: "1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, οι δικαστικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού." Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του D.N.A. του κατηγορούμενου δικαιούται να ζητήσει ο ίδιος για την υπεράσπισή του."- Από την αντιπαραβολή των διατάξεων αυτών προκύπτει, εκτός άλλων, ότι με την ισχύουσα από 27-4-2015 νέα διάταξη της παρ. 1 του ως άνω άρθρου 200Α του ΚΠΔ, το πρώτον ρητώς ορίζεται, ότι "εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208" του ΚΠΔ, με τις οποίες προβλέπονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις διορισμού των τεχνικών συμβούλων όταν διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη κατά το άρθρο 200 Α του ΚΠΔ, στα πλαίσια ανακρίσεως για πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους ή για κακούργημα. Ως δε σαφώς συνάγεται από την γραμματική διατύπωση της διατάξεως αυτής (της παρ. 1) η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204 έως 208 του ΚΠΔ, υπό τις εξαιρέσεις βεβαίως των άρθρων 204 παρ. 2 και 187 του ΚΠΔ, αφορά τόσο την λήψη του γενετικού υλικού, όσο και στην ανάλυση αυτού, αφού δεν γίνεται διάκριση ως προς την εφαρμογή τους στην μια ή στην άλλη περίπτωση. - Υπέρ της απόψεως αυτής συνηγορούν και οι εξής λόγοι, που προκύπτουν από τον σκοπό θεοπίσεως των προαναφερομένων διατάξεων: 1) Τόσον η πράξη της λήψεως του γενετικού υλικού, όσο και εκείνη της αναλύσεως DNA αυτού, αποτελούν αναγκαίες μερικότερες πράξεις της ανακριτικής πράξεως της πραγματογνωμοσύνης για την ανάλυση DNA, από το σύνολο των επ' αυτής εφαρμοστέων διατάξεων και διέπονται. Και

τούτο γιατί, κατά λογικήν αναγκαιότητα, η έγκυρη διενέργεια της δεύτερης (αναλύσεως DNA) και το ασφαλές αποτέλεσμα αυτής, προϋποθέτει την έγκυρη διενέργεια της πρώτης (λήψεως του γενετικού υλικού από τον κατηγορούμενο), τόσο κατά τους κανόνες της επιστήμης, όσο και κατά τους κανόνες, που ορίζει ο ΚΠΔ για την διεξαγωγή της (πραγματογνωμοσύνης αυτής), ώστε το λαμβανόμενο γενετικό υλικό να είναι κατάλληλο για την επακολουθούσα ανάλυσή του και έτσι να προκύπτει ασφαλής διάγνωση, ότι τα εκ της αναλύσεως προκύπτοντα γενετικά αποτυπώματα ανήκουν στο πρόσωπο από το οποίο ελήφθη το αναλυθέν γενετικό υλικό. Τούτο σε συνδυασμό με την ιδιότητα του τεχνικού συμβούλου, προσφώνως, χαρακτηριζόμενου ως τεχνικού συνηγούρου του διαδίκου, ο οποίος δι' αυτού μετέχει στην ενέργεια και στον έλεγχο της πραγματογνωμοσύνης, επιβάλλει την έγγραφη γνωστοποίηση της διενέργειας της τούτης πραγματογνωμοσύνης από εκείνον που την διέταξε, προκειμένου ο ενδιαφερόμενος διάδικος, κατ' ενάσκηση του σχετικού υπερασπιστή, κατά τις διατάξεις, που προαναφέρονται, δικαιωμάτός του να διορίσει τεχνικό σύμβουλο, ο οποίος, παρόλο βεβαίως που δεν έχει ενεργό δράση στην διεξαγωγή της, να μπορεί να κάνει υποδείξεις προς τον πραγματογνώμονα για να προλάβει σφάλματά του και αν δεν εισακούεται να αναγράψει τούτο στην έκθεσή του (Μπουρόπουλος ΕρμΚΠοινΔ υπ' άρθρο 207), ώστε στην συνέχεια να υπάρξει ο σχετικός δικαστικός έλεγχος. Υπό την παραδοχή αυτή, επομένως, δεν μπορεί να γίνει διαχωρισμός των πράξεων αυτών σε εκείνες για την οποίες ο κατηγορούμενος δεν έχει το δικαίωμα διορισμού τεχνικού συμβούλου (λήψεις του βιολογικού υλικού του) και σε εκείνες για τις οποίες έχει το δικαίωμα αυτό (ανάλυση -και καταστροφή κατά τα κατωτέρω- του ληφθέντος βιολογικού υλικού του). 2) Νομολογιακά έχει γίνει δεκτό, ότι δεν δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα, που ιδρύει τον εκ του άρθρου 484 παρ. 1 περ. α' του ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, από την παράλειψη του ανακριτή, που ενεργεί ανάκριση για κακούργημα και διόρισε πραγματογνώμονες, να γνωστοποιήσει συγχρόνως το διορισμό αυτών στον κατηγορούμενο, για να ασκήσει τα εκ των άρθρων 192 και 204 του ΚΠΔ δικαιώματά του, όταν ανατίθεται η ενέργεια της πραγματογνωμοσύνης, σύμφωνα με το άρθρο 184 του ΚΠΔ, σε ειδικώς από τον νόμο καθορισμένο εργαστήριο (ΑΠ 956/2003, 14443/1999), όπως είναι και το κατά το άρθρο 30 παρ. 1 και 2Ε εδ. α' του π.δ. 14/2001, όπως ισχύει, Εργαστήριο Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών Ατόμων της Διευθύνσεως Εγκληματολογικών Ερευνών της

Ελληνικής Αστυνομίας, το οποίο ελέγχει την καταλληλότητα των δειγμάτων βιολογικών υλικών, που παραλαμβάνει, τα καταγράφει, μεριμνά για την ασφαλή φύλαξη τους σε κατάλληλους αποθηκευτικούς χώρους και ενεργεί όλες τις απαραίτητες εργαστηριακές αναλύσεις Δεοξυριβονουκλεϊκού Οξέος, που προέρχεται από βιολογικά υλικά ατόμων, προκειμένου να συγκριθούν με τα ευρήματα του Τμήματος Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών. Η άποψη αυτή, καθ' όσον αφορά την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά το άρθρο 200 Α του ΚΠΔ, δεν μπορεί πλέον να γίνει αποδεκτή μετά τους προαναφερομένους και ισχύοντες από 27-4-2015 ορισμούς της παρ. 1 του άρθρου αυτού, ότι σε κάθε περίπτωση, επομένως και κατά την λήψη του γενετικού υλικού, εφαρμόζονται "αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208" του ΚΠΔ, έστω και αν, κατά τα οριζόμενα στο τελευταίο εδάφιο της εν λόγω διατάξεως (του άρθρου 30 παρ. 1 και 2Ε εδ. α' του π.δ. 14/2001), η "λήψη του βιολογικού υλικού πραγματοποιείται από την Υπηρεσία που διενεργεί την προανάκριση σύμφωνα με τις οδηγίες της Υποδιεύθυνσης Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων". 3) Στην νέα ως άνω διάταξη του άρθρου 200 Α του ΚΠΔ δεν γίνεται διάκριση, ουδέ τίθενται κριτήρια, ουδέ καθορίζονται μέθοδοι στον τρόπο λήψεως των γενετικών υλικών του κατηγορουμένου, τα οποία (γενετικά υλικά) μπορεί να είναι διάφορα κατά περίπτωση, όπως σίελοσ, αίμα, τρίχες, γενετικά υγρά κ.λ.π., αλλά ο τρόπος αυτής (λήψεως του γενετικού υλικού) ρυθμίζεται ενιαία για όλες τις περιπτώσεις, χωρίς διάκριση της διαδικασίας λήψεώς τους σε απλή, ως είναι η λήψη των λεγομένων μη προσωπικών βιολογικών υλικών π.χ. σιέλου με βαμβάκοφόρο στελεό ή τρίχας κλπ, για την οποίαν να μην απαιτείται η γνωστοποίηση της διενέργειας της πραγματογνωμοσύνης στον κατηγορούμενο για να ασκήσει τα ανωτέρω δικαιώματά του και σε μη απλή, ως είναι η λήψη των λεγομένων προσωπικών βιολογικών υλικών, π.χ. σπέρματος, αίματος κλπ., για την οποίαν να απαιτείται τουτό. 4) Με τη διάταξη της παρ. 3 του εν λόγω άρθρου 200 Α του ΚΠΔ, ορίζεται, όπως προαναφέρεται, ότι: "Η κατά την παράγραφο 2 καταστροφή του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων γίνεται παρουσία του δικαστικού λειτουργού που εποπτεύει το αρχείο. Στην καταστροφή καλείται να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό". Η ρύθμιση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου αυτής ετέθη προς θεραπεία της ανάγκης προστασίας της πληροφοριακής αυτοδιαθέσεως του ατόμου και των, κατά την έννοια του άρθρου 2

εδ. α' του ν.2472/1997 δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, αφού τα γενετικά δεδομένα προσδιορίζουν αμέσως ή εμμέσως συγκριμένο άτομο από απόψεως φυσικής ή βιολογικής και είναι δυνατόν, υπό τις εξαιρέσεις της ανακριτικής πράξεως, να ανιχνευθούν μέσω αυτών και άλλα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα του. Όμως η αυτή ανάγκη της προστασίας των δεδομένων αυτών υπάρχει και κατά την λήψη του γενετικού υλικού, υπό την έννοια της ορθής και κατά τους επιβαλλόμενους κανόνες της επιστήμης, λήψεώς του (προς εξέταση γενετικού υλικού) και τούτο, όπως επί της καταστροφής του τελευταίου, διασφαλίζεται με την κλήτευση του κατηγορουμένου να παραστεί με συνήγορο υπερασπίσεως και τεχνικό σύμβουλο, έτσι επιβάλλεται να διασφαλίζεται και κατά την λήψη του γενετικού υλικού, η διασφάλιση δε αυτή επιτυγχάνεται και με την αποδοχή της ανωτέρω απόψεως, ότι δηλαδή και η λήψη του γενετικού υλικού αποτελεί επί μέρους ενέργεια της ανακριτικής πράξεως της, κατά το άρθρο 200 Α του ΚΠΔ, διενέργειας πραγματογνωμοσύνης για την ανάλυση DNA, επί της οποίας εφαρμόζονται οι ως άνω διατάξεις των άρθρων 204 επ. του ΚΠΔ. Η αυτή ως άνω κρίση συνάγεται ακόμη από την υποχρέωση τηρήσεως και αυτεπαγγέλτως, και κατά την λήψη του γενετικού υλικού, των κατά τις προαναφερόμενες σχετικές διατάξεις υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, που παρέχονται σε αυτόν κατά την διαδικασία, από τον Νόμο, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και εκείνα (υπερασπιστικά δικαιώματα) που επιβάλλονται από τις διατάξεις των άρθρων 204 επ. του ΚΠΔ και ορίζουν τα του διορισμού υπ' αυτού (κατηγορουμένου) τεχνικού συμβούλου. Από την διάταξη δε αυτή και εκείνη της παρ. 2 δεν μπορεί να συναχθεί, ότι ο διορισμός τεχνικού συμβούλου στην περίπτωση της παρ. 1, αφορά μόνον την αρχική ανάλυση του ληφθέντος γενετικού υλικού και όχι και την λήψη του. Η αποδοχή τιοιαύτης διακρίσεως οδηγεί σε αδικαιολόγητη διάσπαση της ενιαίας εφαρμογής της ρυθμίσεως της διατάξεως αυτής στην εν λόγω ανακριτική πράξη της πραγματογνωμοσύνης. Και 5) εν όψει των ορισμών των διατάξεων των άρθρων 6 παρ. 3 της ΕΣΔΑ και 25 του Συντάγματος, δεν μπορεί, να αποτελεί δικαιολογητικό λόγο της αρνήσεως της γνωστοποίησεως στον κατηγορούμενο της πραγματογνωμοσύνης αυτής προς άσκηση υπ' αυτού του δικαιώματός του για τον, κατά τους ορισμούς του νόμου, διορισμό τεχνικού συμβούλου, κατά την διαδικασία της λήψεως του προς

εξέταση βιολογικού υλικού του, η ανάγκη ταχείας διερευνήσεως και ανακαλύψεως του δράστη ακόμη και κατά παράβαση των ατομικών και υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και εκείνο, κατά τα προεκτεθέντα, του διορισμού υπ' αυτού τεχνικού συμβούλου στην εν λόγω περίπτωση, αφού η ανάγκη της μη παραβιάσεως του δικαιώματος αυτού, είναι μείζονος σημασίας από εκείνη της ταχείας διερευνήσεως της υποθέσεως, λαμβανόμενου μάλιστα υπ' όψη του αναλλοίωτου, εκ της παρόδου του χρόνου, των γενετικών στοιχείων του βιολογικού υλικού και της εκ τούτου προσφορότητας της αναλύσεως του DNA του ακόμη και μετά την πάροδο ικανού χρόνου.- Στην προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση του αναιρειβαλλομένου υπ' αριθμ. 2595/2015 βουλεύματος, προκύπτει ότι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με καθολική αναφορά στην εισαγγελική πρόταση, δέχθηκε, κατά πιστή μεταφορά, τα εξής: "Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρ. 200 Α ΚΠΔ ως ισχύει "Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι δικαστικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid -DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεία του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208.". Περαιτέρω σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρ. 204 " Όταν γίνεται ανάκριση για κακούργημα, εκείνος που ενεργεί την ανάκριση και διορίζει πραγματογνώμονες γνωστοποιεί συγχρόνως το διορισμό στον κατηγορούμενο, στον πολιτικούς ενόχοντα και στον αστικώς υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 192. Αυτοί, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται από εκείνον που ενεργεί την ανάκριση, μπορούν να διορίσουν με δικές τους δαπάνες τεχνικό σύμβουλο, που επιλέγεται μεταξύ όσων έχουν την ικανότητα να διοριστούν σύμφωνα με το νόμο πραγματογνώμονες στην συγκεκριμένη περίπτωση. Εκείνοι που

έκαναν το διορισμό οφείλουν να ειδοποιήσουν εγγράφως αυτόν που διέταξε την πραγματογνωμοσύνη για το διορισμό του τεχνικού συμβούλου. Η διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης δεν εμποδίζεται από τη μη εμπρόθεσμη άσκηση του παραπάνω δικαιώματος.". Οι τεχνικοί (σύμβουλοι) που διορίζονται σύμφωνα με τα ανωτέρω έχουν το δικαίωμα εκτός άλλων σύμφωνα με την διάταξη του άρθρ. 207 να παρίστανται κατά τις εργασίες των πραγματογνωμοσύνης. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 170 παρ. 1 και 171 παρ. 1δ ΚΠΔ "Η ακυρότητα μιας πράξης ή ενός εγγράφου της ποινικής διαδικασίας επέρχεται μόνο όταν αυτό ορίζεται ρητά στο νόμο", ενώ απόλυτη ακυρότητα προ καλείται αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που καθορίζουν " α) β) γ) δ) την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται, στις περιπτώσεις και με τις διατυπώσεις που επιβάλει ο νόμος..", ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ.176 παρ. 1 ΚΠΔ αρμόδιο για να κηρύξει την ακυρότητα πράξεων της διαδικασίας είναι το δικαστικό συμβούλιο. Ενώ σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρ. 171 ΚΠΔ κάθε απόλυτη ακυρότητα λαμβάνεται και αυτεπαγγέλτως υπόψη από το δικαστήριο σε κάθε στάδιο της διαδικασίας και στον Άρειο Πάγο. Εν προκειμένω, με αφορμή το υπ' αριθμ. πρωτ. ... από 30.3.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας 1° Τμήμα Αντιμετώπισης Εσωτερικής Τρομοκρατίας, σχηματίσθηκε η με ΑΒΜ ... δικογραφία και ασκήθηκε σε βάρος των Σ. Χ. του Α., Γ. Τ. του Γ., Γ. Π. και αγνώστων δραστών, ποινική δίωξη για: α) διακεκριμένη περίπτωση κατοχής όπλων και οπλοφορίας κατά συναυτουργία και κατά μονάδα, άπαξ και κατ' εξακολούθηση, κατά συρροή, β) κατοχή όπλων και πυρομαχικών κατά συναυτουργία και κατά συρροή, γ) πλαστογραφία μετά χρήσεως και μη κατ' εξακολούθηση και κατά συναυτουργία, δ) διακεκριμένη περίπτωση κλοπής που τελέσθηκε από δύο ή περισσότερους δράστες που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν ληστείες και κλοπές κατ' επάγγελμα και κατ' εξακολούθηση, ε) ληστεία κατά συρροή κατά συναυτουργία από υποιτίους που ενήργησαν με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και μη ή έφεραν πολεμικό τυφέκιο και μη, στ) παράνομη οπλοφορία κατ' εξακολούθηση, ζ) αρπαγή κατά συναυτουργία και κατά συρροή, η) διακεκριμένη περίπτωση φθοράς πράγματός κατά συναυτουργία που έγινε με φωτιά κατ' εξακολούθηση τετελεσμένη και σε απόπειρα, θ) ψευδή ανώμοτη κατάθεση, ι) συμμορία, ια) παρ. άρθρ. 1, 3, 22 παρ. 1 εδ. α Ν.1599/1986 - 216 παρ. 1 ΠΚ, κατά συναυτουργία, με παραγγελία

για διενέργεια κυρίας ανάκρισης από τον Ανακριτή του 33ου Τακτικού Τμήματος Αθηνών, η οποία δεν έχει εισέτι περατωθεί. Από τον ανωτέρω Ανακριτή εκδόθηκε η με αριθ.6.2015 Διάταξη περί λήψης γενετικού υλικού για ανάλυση δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (DNA) από τους προαναφερθέντες κατηγορούμενους Σ. Χ. του Α. και Γ. Τ. του Γ., προκειμένου τα αρμόδια εργαστήρια της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών να προβούν σε ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (DNA) και σε σύγκριση αυτού με το γενετικό υλικό, σχετικά με το οποίο συντάχθηκαν οι με αριθ. πρωτ. ... /15.9.2014, ... /23.8.2013, ... /30.9.2013, ... /9.10.2014 και ... /11.7.2014 εκθέσεις εργαστηριακής εξέτασης. Η Διάταξη αυτή κοινοποιήθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών και στους κατηγορούμενους Σ. Χ. και Γ. Τ., τους οποίους αφορά και στους οποίους τέθηκε προθεσμία σαράντα οκτώ (48) ωρών από την κοινοποίηση σε αυτούς της διάταξης, για τυχόν διορισμό από εκείνους τεχνικού συμβούλου κατ' άρθρ.204 ΚΠΔ. Ο κατηγορούμενος Γ. Τ. με την από 3.6.2015 έντασή του περί ακυρότητας της προδικασίας διαμαρτυρήθηκε διότι πραγματοποιήθηκε σε αυτόν λήψη δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (DNA) στις 2.6.2015 ήτοι πριν την παρέλευση της 48ωρης προθεσμίας που του είχε ταχθεί με την ανωτέρω Διάταξη προκειμένου να διορίσει τεχνικούς συμβούλους, τους οποίους διόρισε εμπροθέσμως με την από 3.6.2015 δήλωσή του προς τον Ανακριτή 33ου Τακτικού Τμήματος Αθηνών. Για το λόγο αυτό ζήτησε την κήρυξη άκυρης της πράξης λήψης δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (DNA), την μη περαιτέρω επεξεργασία του ληφθέντος γενετικού υλικού, την καταστροφή αυτού καθώς και κάθε αρχείου και εγγράφου που αποτελεί προϊόν ανάλυσης αυτού και την ανάθεση της πραγματογνωμοσύνης σε ανεξάρτητο πανεπιστημιακό εργαστήριο και την εκ νέου λήψη γενετικού υλικού παρουσία των ήδη διορισθέντων τεχνικών συμβούλου. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με το υπ' αριθ. 2367/2015 βούλευμά του έκανε δεκτή την ανωτέρω ένσταση του Γ. Τ., ακύρωσε τη λήψη βιολογικού υλικού για προσδιορισμό γενετικού τύπου - εξέταση DNA σχετικά με τον Γ. Τ., διέταξε την επανάληψη λήψης βιολογικού υλικού και την καταστροφή του ήδη ληφθέντος δείγματος, κρίνοντας ότι συντρέχει περίπτωση απολύτου ακυρότητας που πλήττει τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου του ότι η ίδια απόλυτη ακυρότητα συντρέχει και για τον συγκατηγορούμενο Σ. Χ. του Α., καθώς και από αυτόν λήφθηκε βιολογικό υλικό στις 2.6.2015 ήτοι προ του διορισμού από αυτόν τεχνικών συμβούλων, γεγονός που έλαβε χώρα στις 3.6.2015

με την εγχείρηση στον Ανακριτή της σχετικής δηλώσεως διορισμού, θα πρέπει, λαμβανομένης αυτεπαγγέλτως υπόψη της απολύτου ακυρότητας, και ως προς τον Σ. Χ. του Α., να ακυρωθεί η λήψη του γενετικού υλικού και οι τυχόν μεταγενέστερες πράξεις - αναλύσεις που στηρίχθηκαν σε αυτήν και να διαταχθεί η επανάληψη της άκυρης πράξης, ενώ το ληφθέν δείγμα ενόψει ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για περαιτέρω ανάλυση θα πρέπει αναλογικά εφαρμοζόμενης της παρ. 2 του άρθρ. 200 Α του ΚΠΔ να καταστραφεί.". - Ακολουθώς, το ως άνω Δικαστικό Συμβούλιο, το μεν ακύρωσε τη λήψη από τον κατηγορούμενο Σ. Χ. του Α. βιολογικού υλικού του για τον προσδιορισμό γενετικού τύπου - εξέταση DNA, η οποία (λήψη), όπως προαναφέρεται και προκύπτει από την παραδεκτή για τις ανάγκες του αναίρετικού λόγου επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας, είχε διαταχθεί με την έχουσα εκδοθεί την 2-6-2015 υπ' αριθμ. ...015 διάταξη του 33ου Τακτικού Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αθηνών και είχε λάβει χώρα στις 2.6.2015 και ώρα 17.10', το δε διέταξε τώσον την επανάληψη της λήψεως βιολογικού υλικού από τον κατηγορούμενο αυτόν για τον προσδιορισμό γενετικού υλικού - εξέταση DNA, όσον και την καταστροφή του ήδη ληφθέντος δείγματος βιολογικού υλικού αυτού (Σ. Χ. του Α.).- Με τις παραδοχές αυτές το Συμβούλιο, συμφωνώντας προς τις προαναφερόμενες σχετικές νομικές σκέψεις, ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε και δεν παρέβασε ευθέως ή εκ πλάγιου, τις ως άνω διατάξεις των άρθρων 170 παρ.1, 171 παρ. 1 εδ. δ', 176 παρ.1, 184, 192, 200 Α και 204 έως 208 του ΚΠΔ, όπως ίσχυαν κατά την 2-6-2015, χρόνο εκδόσεως της ως άνω υπ' ...015 διατάξεως του 33ου Τακτικού Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αθηνών και διενέργειας της με αυτής διαταχθείσης λήψεως του γενετικού υλικού από τον εν λόγω κατηγορούμενο, δεξιάμενο ειδικότερα, ότι και κατά την λήψη γενετικού υλικού για την ανάλυση DNA από τον κατηγορούμενο, η οποία είχε διαταχθεί στα πλαίσια διαταχθείσης και διενεργούμενης κυρίας ανακρίσεως, ο τελευταίος ειδικαιούτο να διορίσει τεχνικούς συμβούλους εντός της ταχθείσης από τον Ανακριτή, κατά τα εκτεθέντα, 48ωρης προθεσμίας από της κοινοποίησής σε αυτόν της διατάξεώς του (Ανακριτή) για την διενέργεια της εν λόγω πραγματογνωμοσύνης και ότι εφ' όσον δεν είχε παρέλθει η προθεσμία αυτή, η λήψη εξ αυτού (ως άνω κατηγορουμένου) γενετικού υλικού προς τον ως άνω σκοπό και η περαιτέρω βάση του ληφθέντος υλικού αυτού ανάλυσή του, ήταν άκυρες ανακριτικές πράξεις και για το λόγο αυτό κήρυξε την ακυρότητά τους.- Συνεπώς, ο μόνος εκ των άρθρων 484 παρ. 1 στοιχ. β' και 483 παρ. 3 εδ. β'

του ΚΠΔ λόγος, για τον οποίον η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ζητεί την, χωρίς βλάβη των διαδικών, ανάρτηση υπέρ του νόμου του προσβαλλομένου βουλεύματος για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 183, 200 Α και 204 έως 208 του ΚΠΔ, είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
Απορρίπτει την υπ' αριθμ. ...2015 από 29-9-2015 αίτηση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου για ανάρτηση υπέρ του νόμου του υπ' αριθμ. 2595/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών.-

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 10 Νοεμβρίου 2016.
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Εκδόθηκε στην Αθήνα, στις 25 Μαΐου 2017.
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ